

84111

1:48

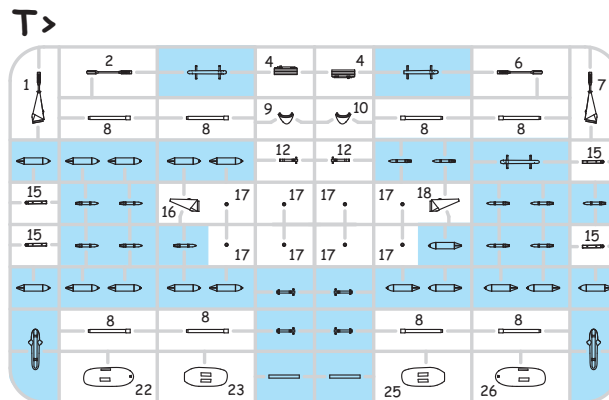
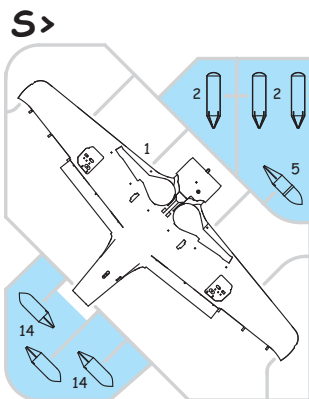
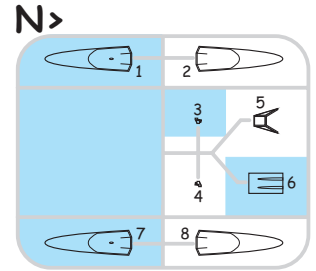
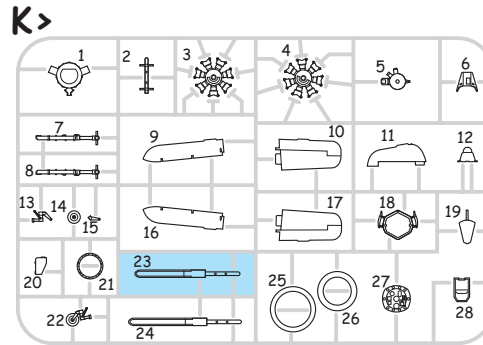
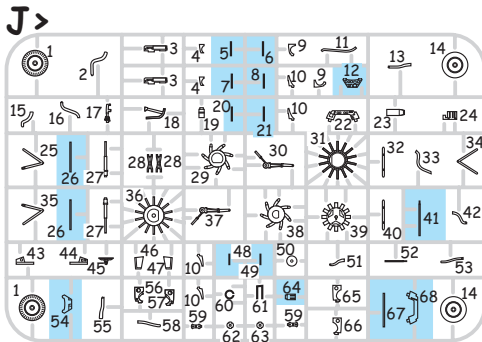
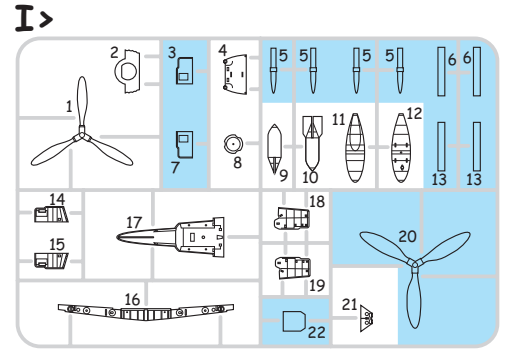
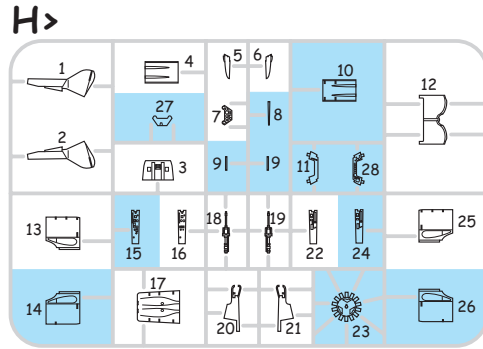
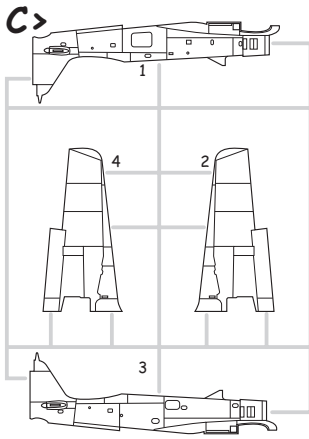
INTRO

When, in 1941, Luftwaffe units began to receive the Fw 190A, it was already apparent that the aircraft in question could be multi-talented. Robust construction and a powerful engine allowed for the use of a wide range of weaponry, not only imbedded in the wings, but also carried under a variety of hardpoints. One of the main variants to be extrapolated from the Fw 190 was a fighter-bomber version designed for the direct support of ground forces. The main precision bomber of the Luftwaffe, the Ju 87 Stuka, a recognized symbol of Blitzkrieg mentality, was becoming evidently obsolete in terms of the increasingly defensive posture forced upon the Luftwaffe. The new requirement called for an aircraft capable of delivering ordinance as well as simultaneously being able to protect itself in the event of combat with opposing fighters. The development of a fully capable fighter-bomber variant of the Fw 190 was not a simple, linear one. Effectively, the lineage can be traced back to the U-1 and U-3 arrangements on the Fw 190A-4, in 1942. Changes from the straight fighter included the removal of the outboard wing guns and the addition of an underfuselage ETC 501 rack for the carriage of 250 kg or 500kg bombs. The cockpit, engine and fuel tanks were armored as to provide protection from underneath. Series production of the type with these modifications was undertaken, but initially only as conversions from standard As. These aircraft were temporarily known as 'Schlachtflugzeug 1', and became the Fw 190F-1. As the Fw 190A line evolved, there was a parallel development of the Fw 190F-2 (A-5/U3), F-3 (from the A-5 and A-6), F-8 (the A-8) and the F-9 (A-9). The Fw 190F-8, in service from 1944, was the most widely used version of the type. The main differentiating features from previous types included the use of a propeller with a smaller diameter, and an increase in the fuselage mounted MG 17 7.92mm guns to 13mm MG 131s. The wing root cannon made up of two MG 151/20E weapons remained unchanged. Also unchanged was the use of the BMW801D-2 engine. A strengthened wing also became a standard feature on the F-8, first used on the Fw 190A-6, and also, by association, the F-3, and was capable of carrying racks for 50kg bombs. The strengthened wing and a quartet of ETC 50 or ETC 71 racks enabled the carriage of 50kg or 70kg bombs respectively. Variations were rounded out with the possibility of mounting ETC 503 racks, enabling the use of 250kg bombs under each wing. The mounting Soviet offensive and the opening of the western front presented the Luftwaffe with the need to address certain issues. A huge amount of armored ground units and equipment, along with the inability to deal with them from the air, paved the way for the development of some radical weapons. All manner of cannon armament and combinations tried on the Ju 87, Hs 129 and Fw 190F proved disappointing in one way or another, notably against more heavily armored targets. Working off of experience gained with unguided air-air weapons used against formations of heavy bombers, air-ground derivatives were developed known as Panzerschreck 1 and 2, and Panzerblitz 1 and 2. Both types were used in conjunction with special racks under the wings, with the Panzerschreck (Ps) being fired from tube launchers in fours or in bundles, mounted under standard wing hardpoints. Panzerschreck shells were composed of a grenade for handheld anti-tank weapons electrically firing an 88mm round at a velocity of 130m/s (Ps 1) and 240m/s (Ps 2). Panzerblitz was a more viable solution to the problem and these electrically fired off anti-tank grenades from a semi-circular rack mounted at hardpoint positions under each wing. The Fw 190F-8 typically carried a maximum of eight Pb 1 rockets (80mm calibre) or Pb 2 (130mm calibre) at velocities of up to 374 m/s. Combat use of the new weapon systems came about at the end of 1944, beginning of 1945, when they were allocated to Staffels SG 1, 3, 4, 9, 10, 77 and 151. Some of these units ultimately never used them. The first combat use of the Panzerblitz is known to be at the beginning of 1945 during Operation Bodenplatte. Through the winter and spring of 1945, use of these weapons was sporadic due to logistic problems that hampered supply. The last use of Panzerschreck and Panzerblitz documented was in the spring of 1945, in the Luftwaffe's attempt to halt the Allied drive to Berlin and into the Czech lands. Many Schlachtgeschwadern with Fw 190F-8s, ended their service careers abandoned on Czech airfields, and examples of these weapons were discovered after the war. Fw 190F-8s were also utilized in other projects, such as potential use as torpedo carriers and mother aircraft for 'Pucke-Pack' with the Ju 88, better known as the Mistel. At the very end of the war, Fw 190F-8s were also considered for a rather desperate move, a type of ground target 'Rammjäger' to have been deployed as Kommando Bienenstock. Fortunately, Fw 190F-8s did not serve such purposes.

ÚVODEM

Když se v roce 1941 začaly ke stíhacím útvarům Luftwaffe dostávat první Fw 190A, bylo již jasné, že jde o letoun s mnohostranným použitím. Mohutná konstrukce a motorická síla tohoto stroje totiž umožňovala použití široké škály zbraní a to jak zabudováním do křídla, tak v nejrůznějších podvěsech. Jednou z hlavních variant které postupným vývojem Fw 190A vznikly, byla bitevní či stíhací-bombardovací, určená zejména k přímé podpoře pozemních vojsk. Hlavní bitevník Luftwaffe pro přesné bombardování, Ju 87 Stuka, jeden ze symbolů Blitzkriegu i Bitvy o Británii, začal pomalu zastarávat a nestačil na změnu defenzivního postavení Luftwaffe v Evropě. Náhraza měla být schopna nejen nést pumy a útočit palubními zbraněmi, ale také dokázat se efektivně bránit případným útokům stíhačů protivníka. Cesta Fw 190 k plně stíhací-bombardovací variantě nebyla přímočará. Za efektivní počátky lze považovat tovární úpravy U-1 a U-3 pro Fw 190A-4 v roce 1942. Změna oproti stíhacím verzím spočívala zejména v odstranění vnějších křídelních kanónů a namontování trupových závěsníků ETC 501 pro 250kg či 500kg pumu. Přibyla pancéřování motoru, nádrží a pilotního prostoru tak, aby byl letoun lépe chráněn zespod. V této podobě začala i sériová výroba nového bitevníku (prozatím však sestávající pouze z úprav stíhací verze A), který po krátké používání označení „Schlachtflugzeug 1“ byl dále znám jako Fw 190F-1. Tak, jak se vyvíjela základní stíhací řada Fw 190A, paralelně s ní vznikaly i bitevní varianty Fw 190F-2 (A-5/U3), F-3 (z A-5 a A-6), F-8 (A-8) a F-9 (A-9). Fw 190F-8, nasazený od roku 1944, se stal nejrozšířenější bitevní variantou tohoto typu. Nejzákladnějšími rozdíly proti předchozím variantám bylo použití vrtule o menším průměru a nahrazení trupových kulometů MG 17 ráže 7.92 mm za MG 131 ráže 13 mm. Kanónová výzbroj zůstávala z dřívějších variant ve složení dvou MG 151/20E v kořenech křídla. Také pohonná jednotka BMW 801D-2 byla používána již dříve. Standardem se u F-8 stalo zesílené křídlo, prvně použité u Fw 190A-6 a tedy i F-3, schopné nést křídelní závěsníky pro pumy 50 kg. Zesílená křídla a čtveřice závěsníků ETC 50 nebo ETC 71 umožňovala nést pod křídly pumy 50 kg, respektive 70 kg. Variabilitu doplňovaly i křídelní závěsníky ETC 503 umožňující nést pod každou polovinou křídla jednu 250 kg pumu. Nástup sovětské ofenzivy a otevření západní fronty Spojenci nutil Luftwaffe postavit se také tomuto problému. Velké množství pancéřované pozemní techniky a neexistence účinné letecké zbraně pro její ničení nutily k vytváření nových, mnohdy velmi fantastických zbraní. Všechny kanónové úpravy pro Ju 87, Hs 129 a Fw 190F se ukázaly jako neúčinné, zejména proti silnějším pancéřovým plátům. Při využití zkušeností s neřízenými raketami vzduch-vzduch, používanými proti formacím spojeneckých bombardérů, byly vyvinuty rakety vzduch – země označované jako Panzerschreck 1 a 2 a Panzerblitz 1 a 2. Oba typy raket byly neseny ve speciálních závěsnících pod křídly, u raket Panzerschreck (Ps) to bylo trubkovité vypouštěcí zařízení, sestavené do čtveřic či hroznů, zavěšené na standardních křídelních závěsnících. Samotné Panzerschrecky sestávaly z granátu do ruční protitankové zbraně a elektricky odpalované rakety ráže 88 mm, s rychlostí 130 m/s (Ps 1), či 240m/s (Ps 2). Větší význam měly jistě rakety Panzerblitz (Pb) které se skládaly z protitankového granátu a elektricky odpalované rakety. Byly vypouštěny z roštů, umístěných na závěsných bodech pod křídly. Fw 190F-8 obvykle nosily max. 8 raket Pb1 (ráže 80 mm) nebo Pb 2 (ráže 130mm) s rychlostí až 374 m/s. Bojového použití se nové zbraně dočkaly na přelomu let 1944 a 1945, kdy jimi byly postupně vyzbrojovány vybrané Staffel SG 1, 3, 4, 9, 10, 77 a 151. Některé z těchto jednotek je však nakonec nikdy nevyužily. První bojové použití Panzerblitzů je známo ze začátku roku 1945, kdy je použila SG 4 během operace Bodenplatte. Rakety byly sporadicky používány během zimy a jara 1945, kdy problematické dopravní podmínky neumožňovaly zásobovat jednotky speciálními zbraněmi. Poslední použití raket Panzerschreck a Panzerblitz je zaznamenáno na jaře 1945 při snaze Luftwaffe zpomalit postup spojenců k Berlínu a do Českých zemí. Na letištích v Čechách, kde také mnohé Schlachtgeschwadern s Fw 190F-8 ukončily svou činnost, byly také po skončení války nalezeny některé opuštěné letouny s těmito raketami. Letouny Fw 190F-8 se uplatnily i v dalších projektech, jako byla úprava pro nesení torpéd, či v roli mateřského letounu pro „Pucke-Pack“ s Ju 88, známého jako Mistel. V závěru války se staly i součástí zoufalého projektu jakýchsi pozemních „Rammjägerů“, zvláštního komanda Bienenstock, kde naštěstí nedošlo k použití Fw 190F-8 většího významu.

PLASTIC PARTS

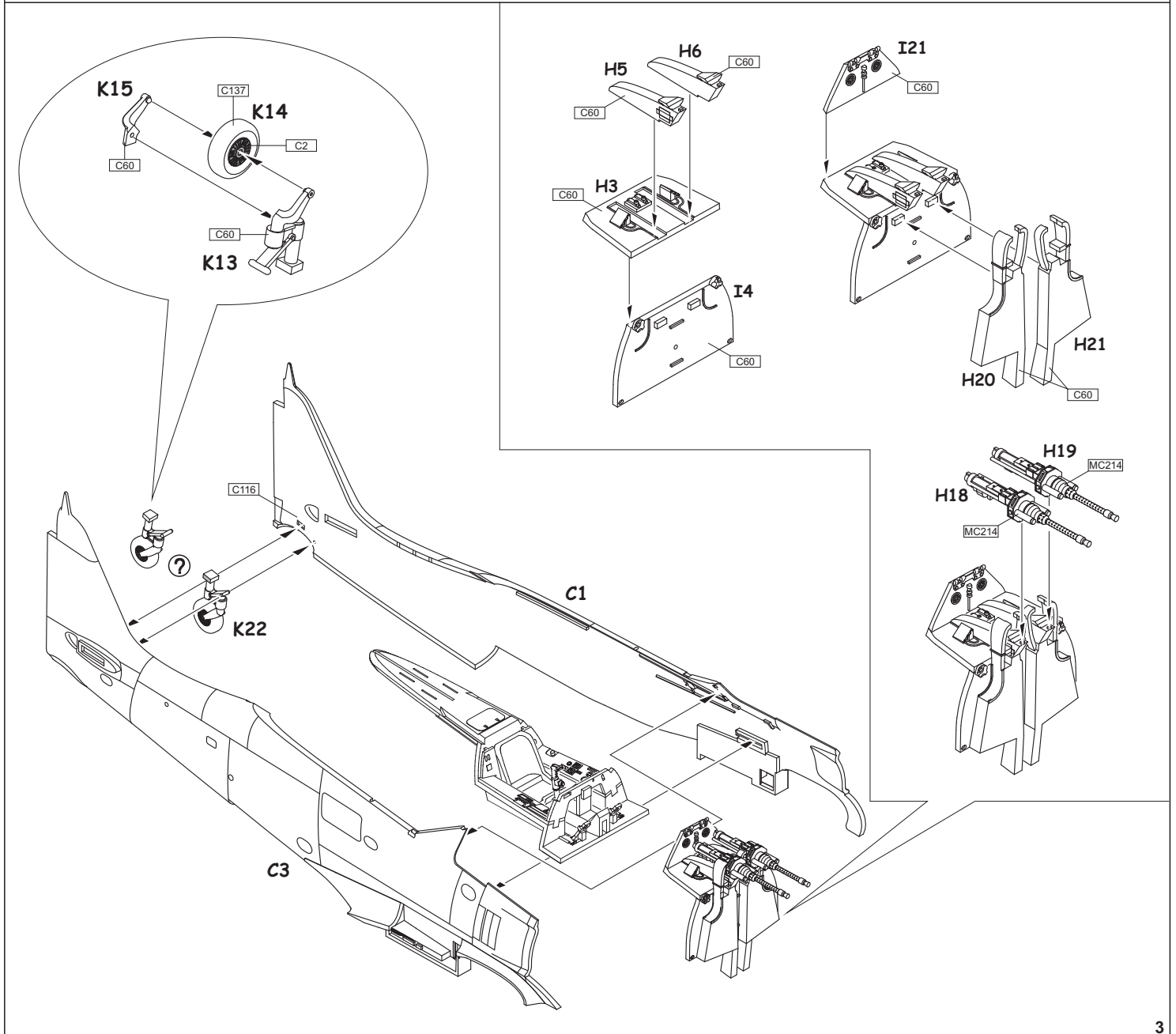
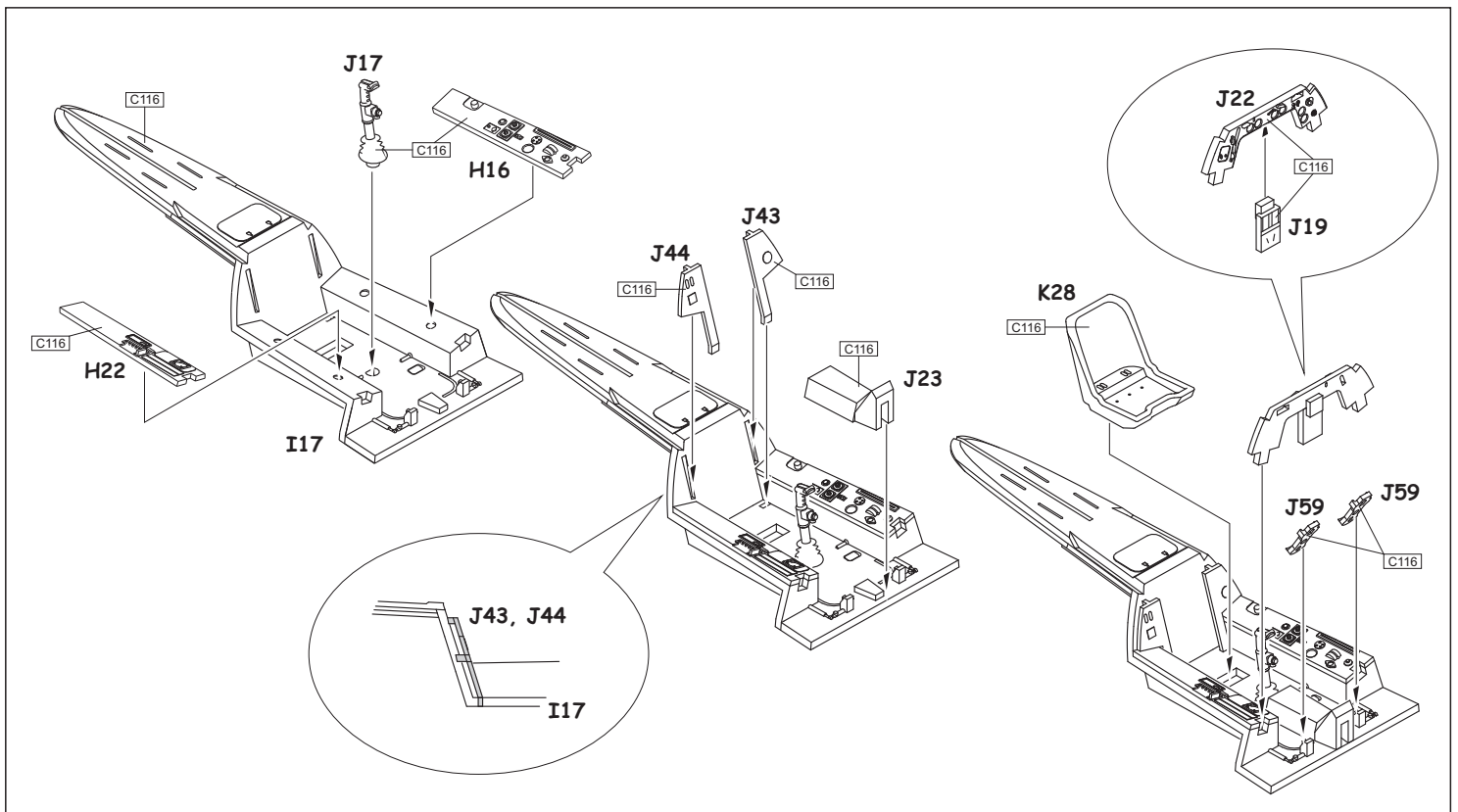
Mr.COLOR	
C2	BLACK
C3	RED
C4	YELLOW
C7	BROWN
C8	SILVER
C18	RLM70 BLACK GREEN
C33	FLAT BLACK
C37	RLM75 GRAY
C41	RED BROWN
C54	KHAKI GREEN
C60	RLM02 GRAY
C116	RLM66 BLACK GRAY
C117	RLM76 LIGHT BLUE
C121	RLM81 BROWN VIOLET
C123	RLM83 DARK GREEN
C137	TIRE BLACK
AQUEOUS	
H344	RUST
Mr. METAL COLOR	
MC213	STEEL
MC214	DARK IRON
MC218	ALUMINIUM
Mr. COLOR SUPER METALLIC	
SM06	CHROME SILVER

ATTENTION * UPOZORNĚNÍ * ACHTUNG * ATTENTION

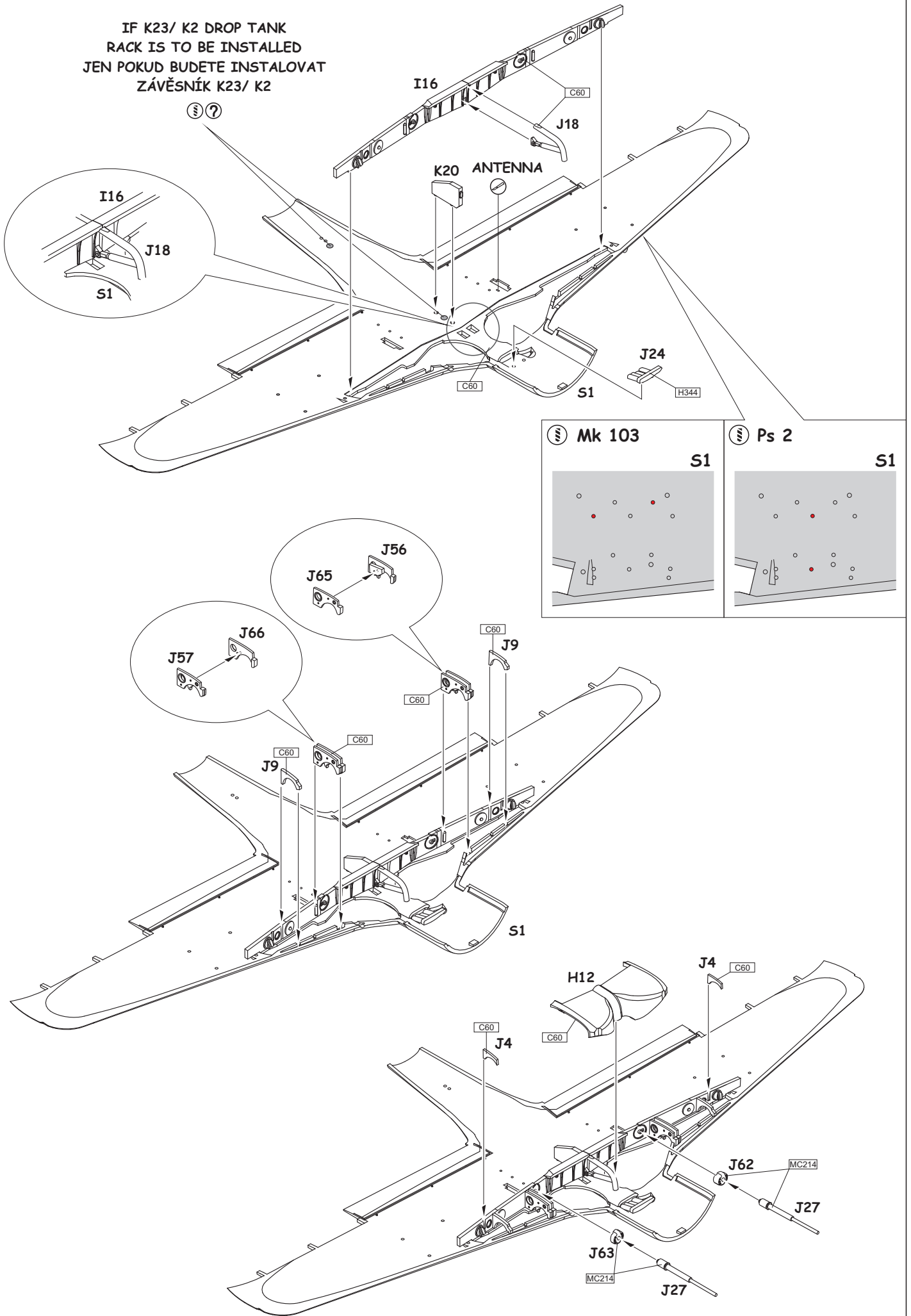
- (GB)** Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.
- (CZ)** Před započatím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.
- (D)** Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie, daß Kinder irgendwelche Bauteile in den Mund nehmen oder Plastiktüten über den Kopf ziehen.
- (F)** Lire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tête.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES

- (?)** OPTIONAL
FACULTATIF
NACH BELIEBEN
VOLBA
- (↑)** BEND
PLIER SIL VOUS PLAIT
BITTE BIEGEN
OHNOUT
- (⊘)** OPEN HOLE
FAIRE UN TROU
OFFNEN
VYVRTAT OTVOR
- (↔)** SYMMETRICAL ASSEMBLY
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
- (/)** NOTCH
L INCISION
DER EINSCHNITT
ZÁŘEZ
- (⊘)** REMOVE
RETIRER
ENTFERNEN
ODŘÍZNOUT

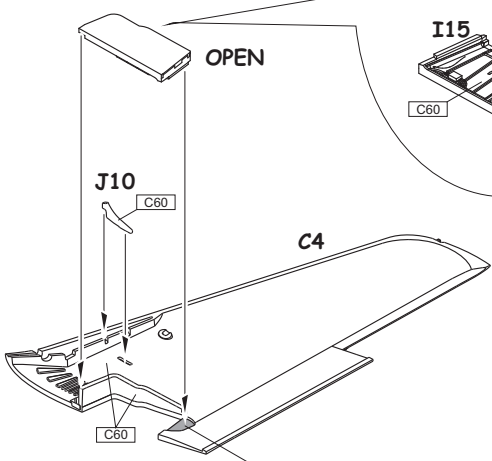
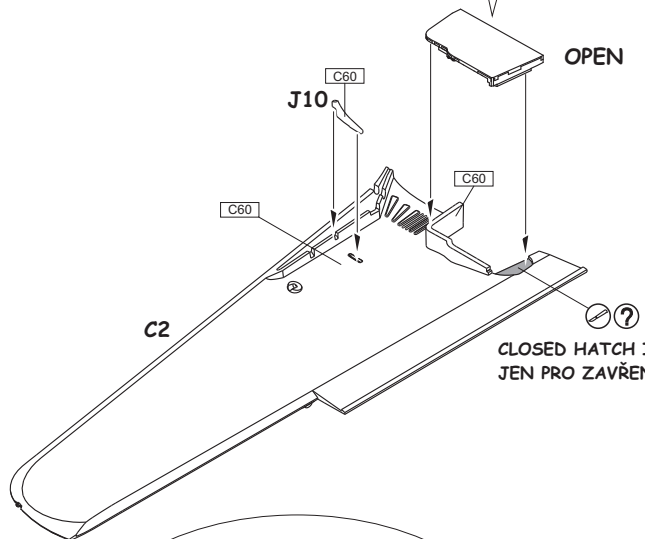
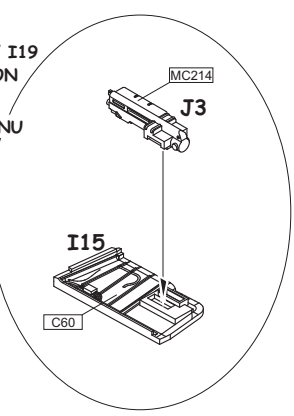
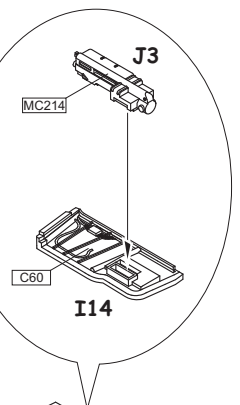

IF K23/ K2 DROP TANK
RACK IS TO BE INSTALLED
JEN POKUD BUDETE INSTALOVAT
ZÁVĚSNÍK K23/ K2

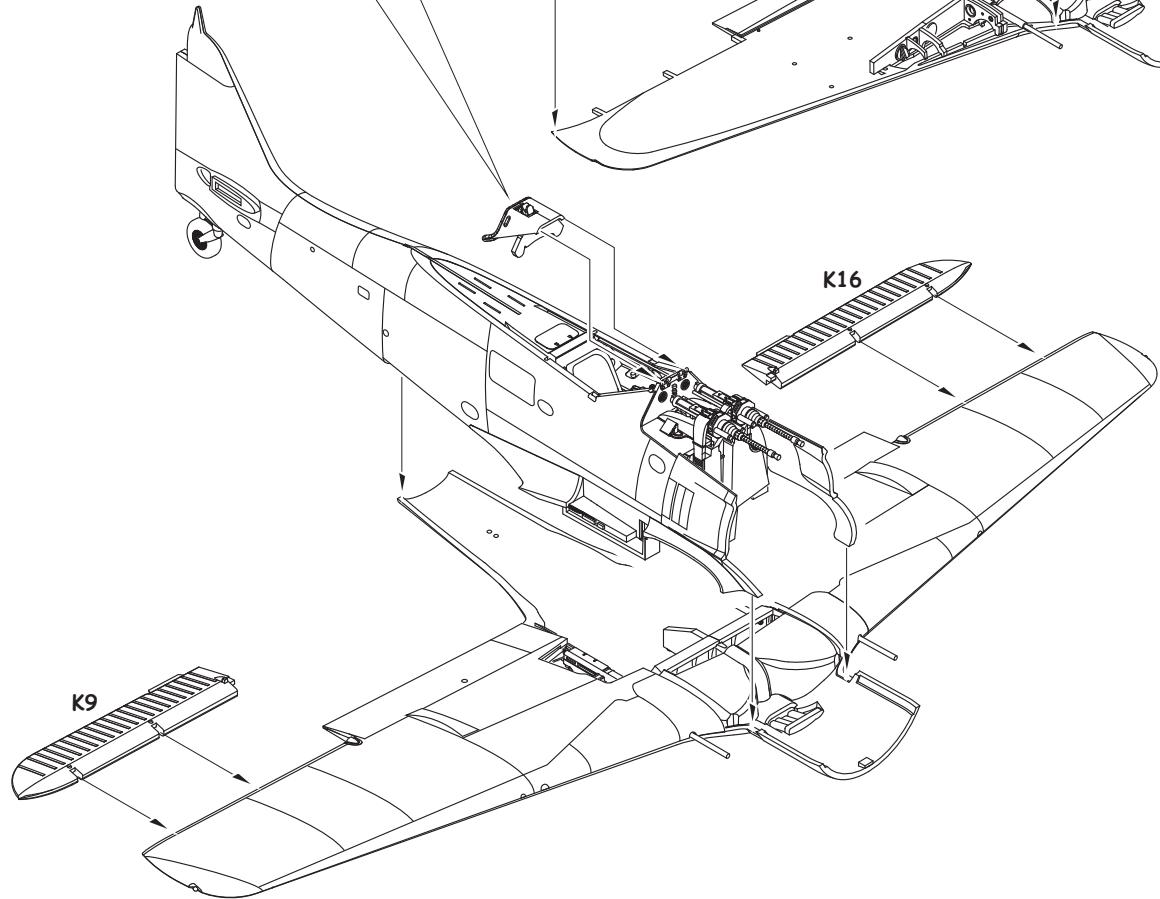
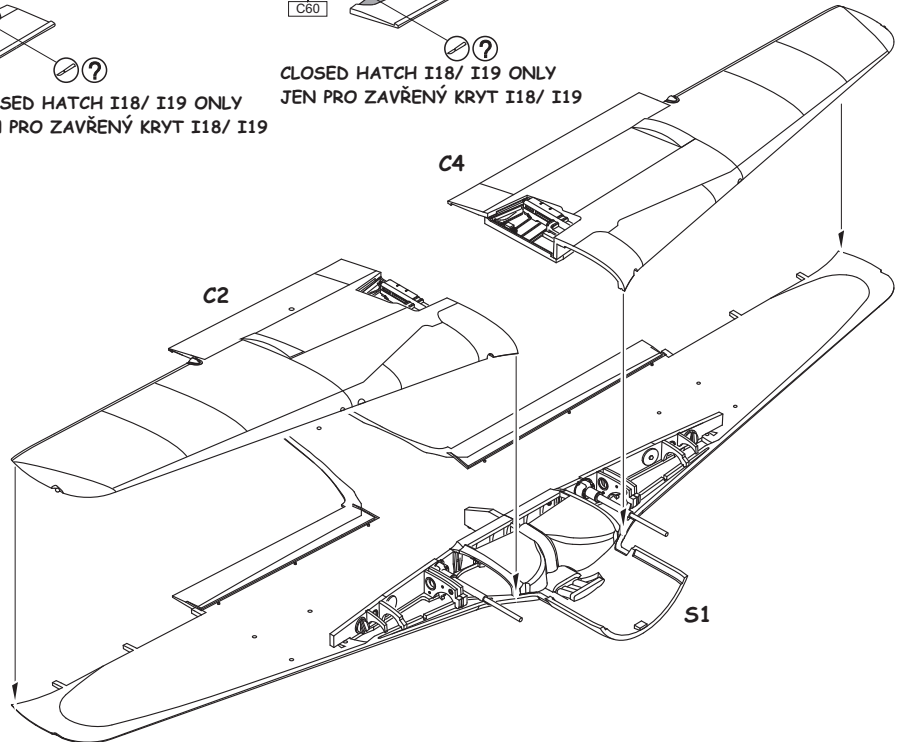
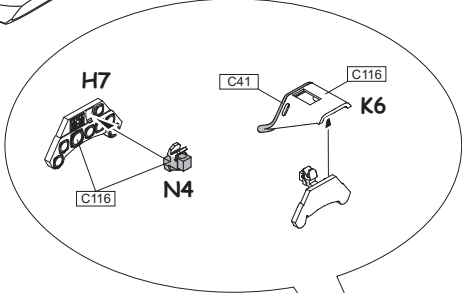
DON'T USE PART J3
IF CANNON BAY HATCH I18/ I19
IS TO BE CLOSED POSITION
NEINSTALUJTE DÍL J3
POKUD MÁ BÝT KRYT KANÓNU
I18/ I19 ZAVŘENÝ

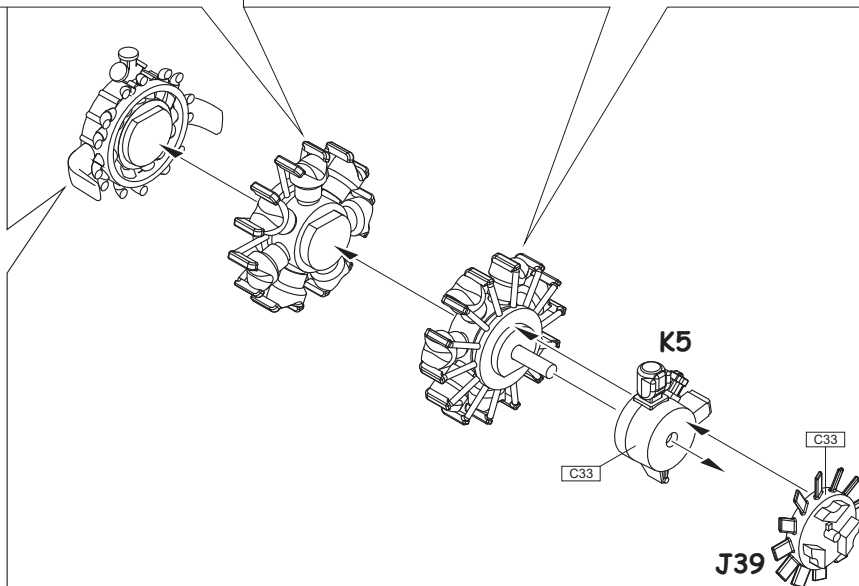
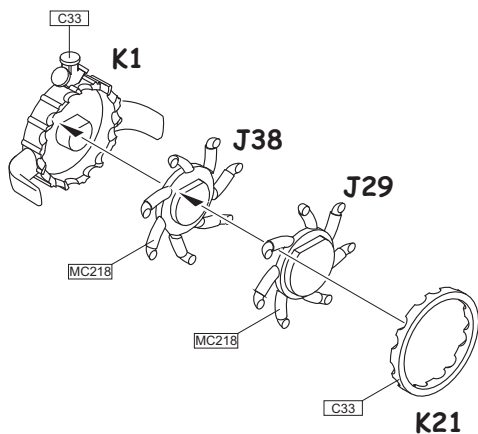
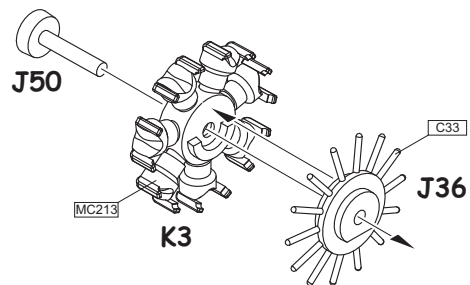
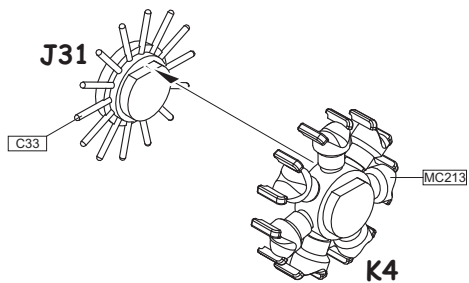
DON'T USE PART J3
IF CANNON BAY HATCH I18/ I19
IS TO BE CLOSED POSITION
NEINSTALUJTE DÍL J3
POKUD MÁ BÝT KRYT KANÓNU
I18/ I19 ZAVŘENÝ

CLOSED HATCH I18/ I19 ONLY
JEN PRO ZAVŘENÝ KRYT I18/ I19

CLOSED HATCH I18/ I19 ONLY
JEN PRO ZAVŘENÝ KRYT I18/ I19

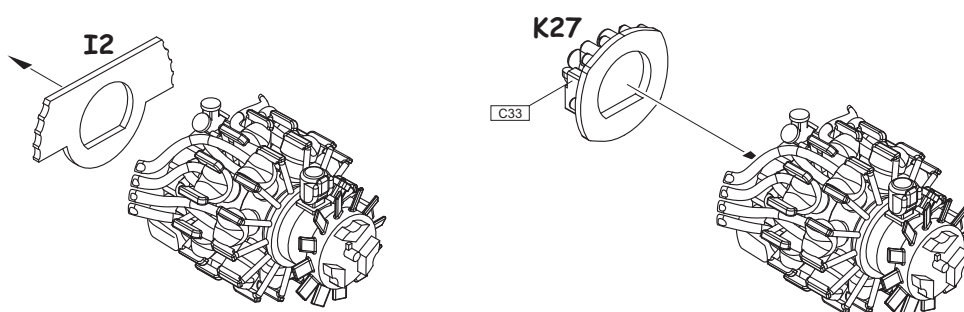
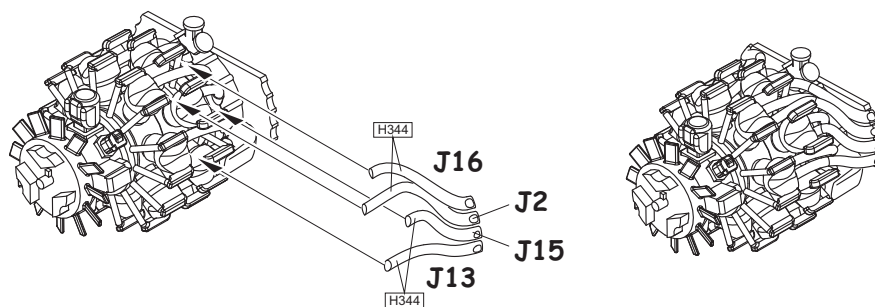
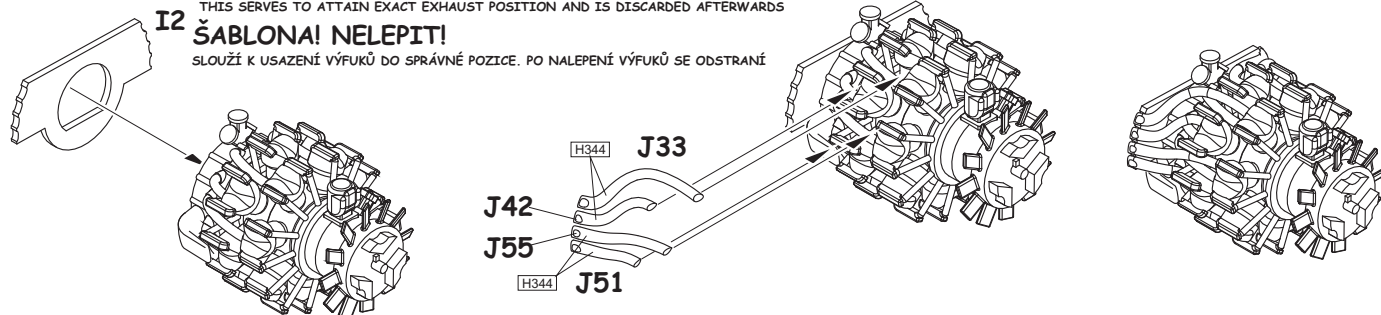

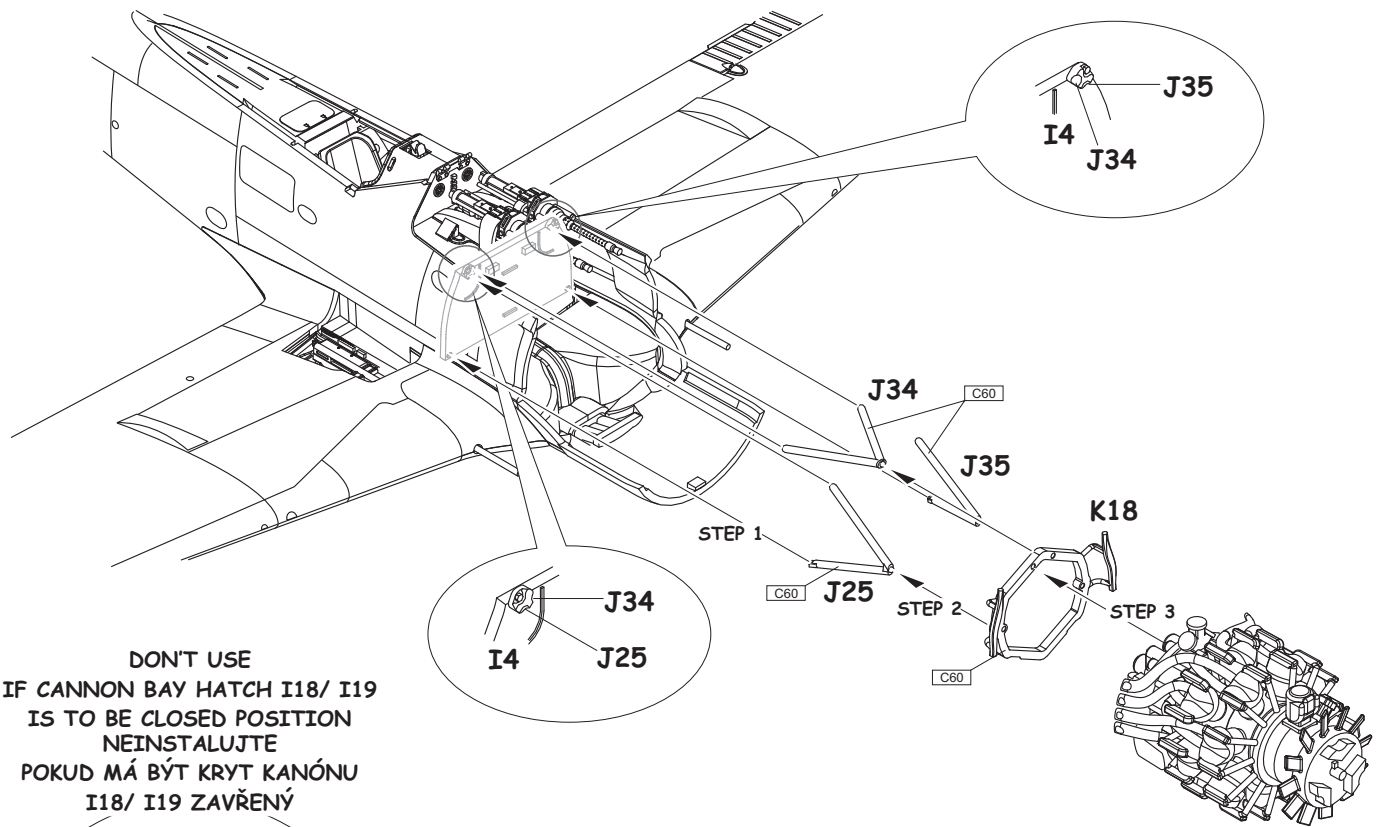
TEMPLATE ONLY! DO NOT GLUE!

THIS SERVES TO ATTAIN EXACT EXHAUST POSITION AND IS DISCARDED AFTERWARDS

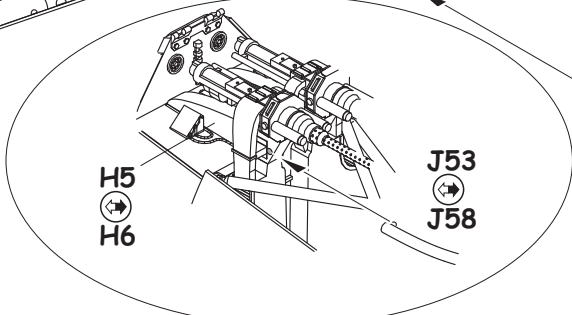
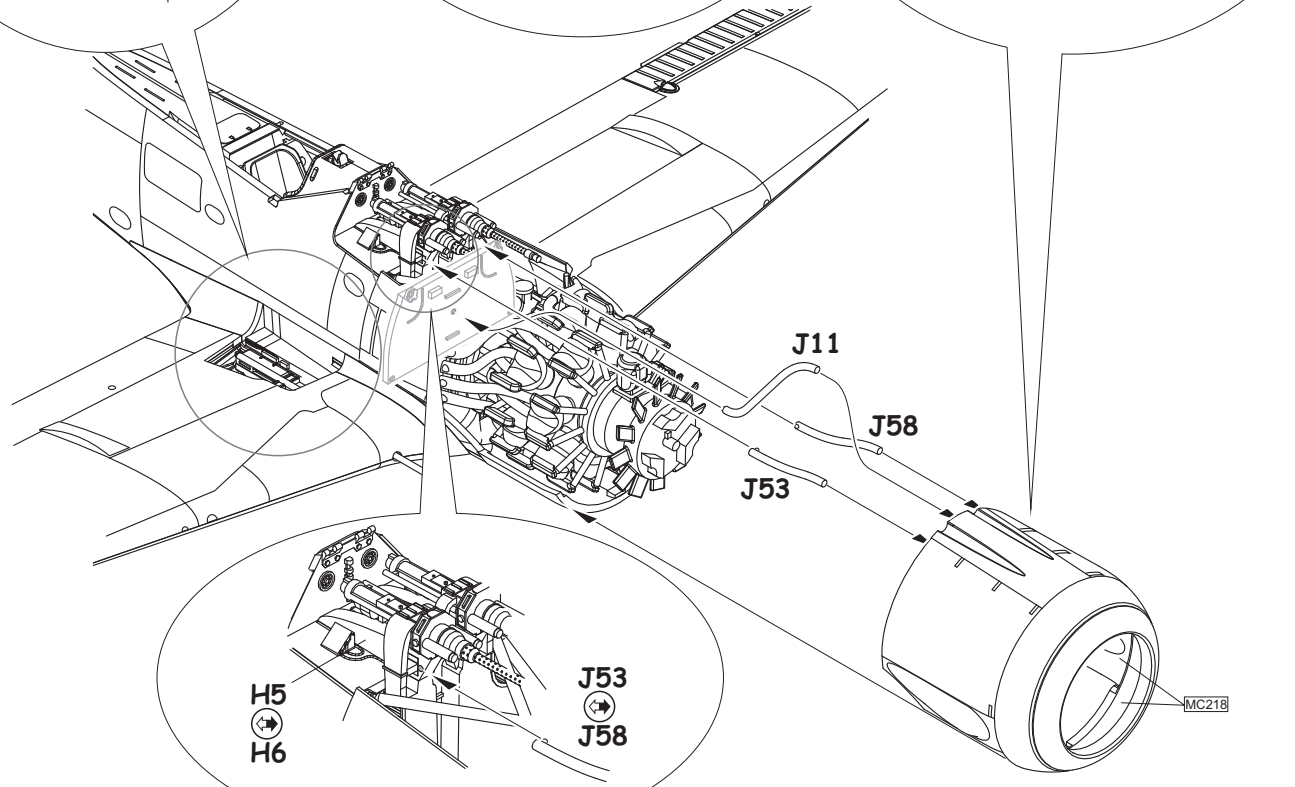
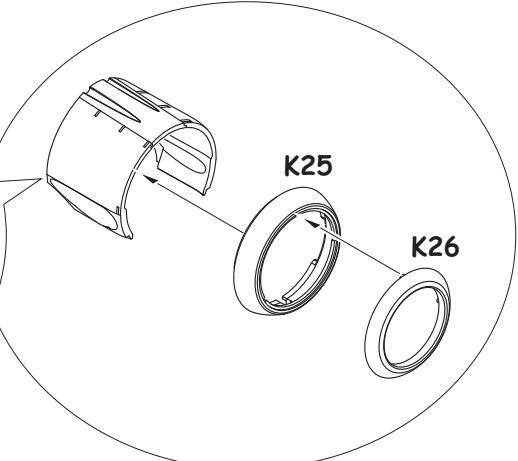
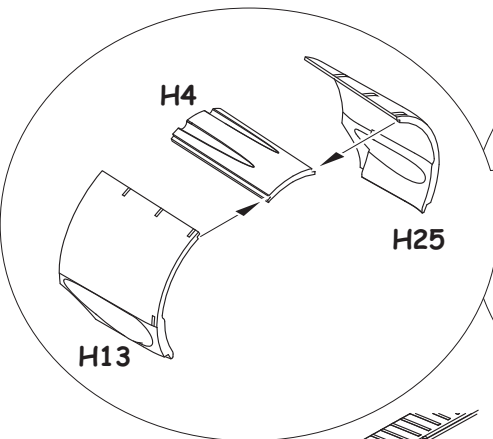
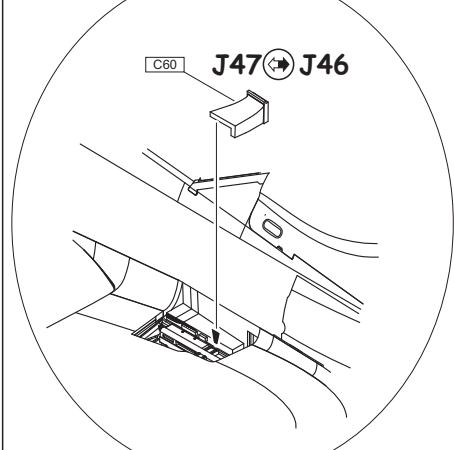
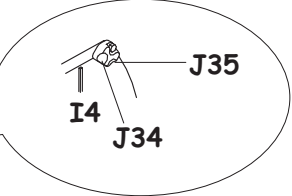
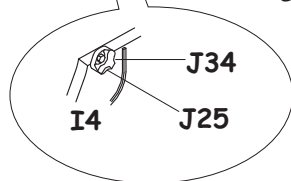
ŠABLONA! NELEPIT!

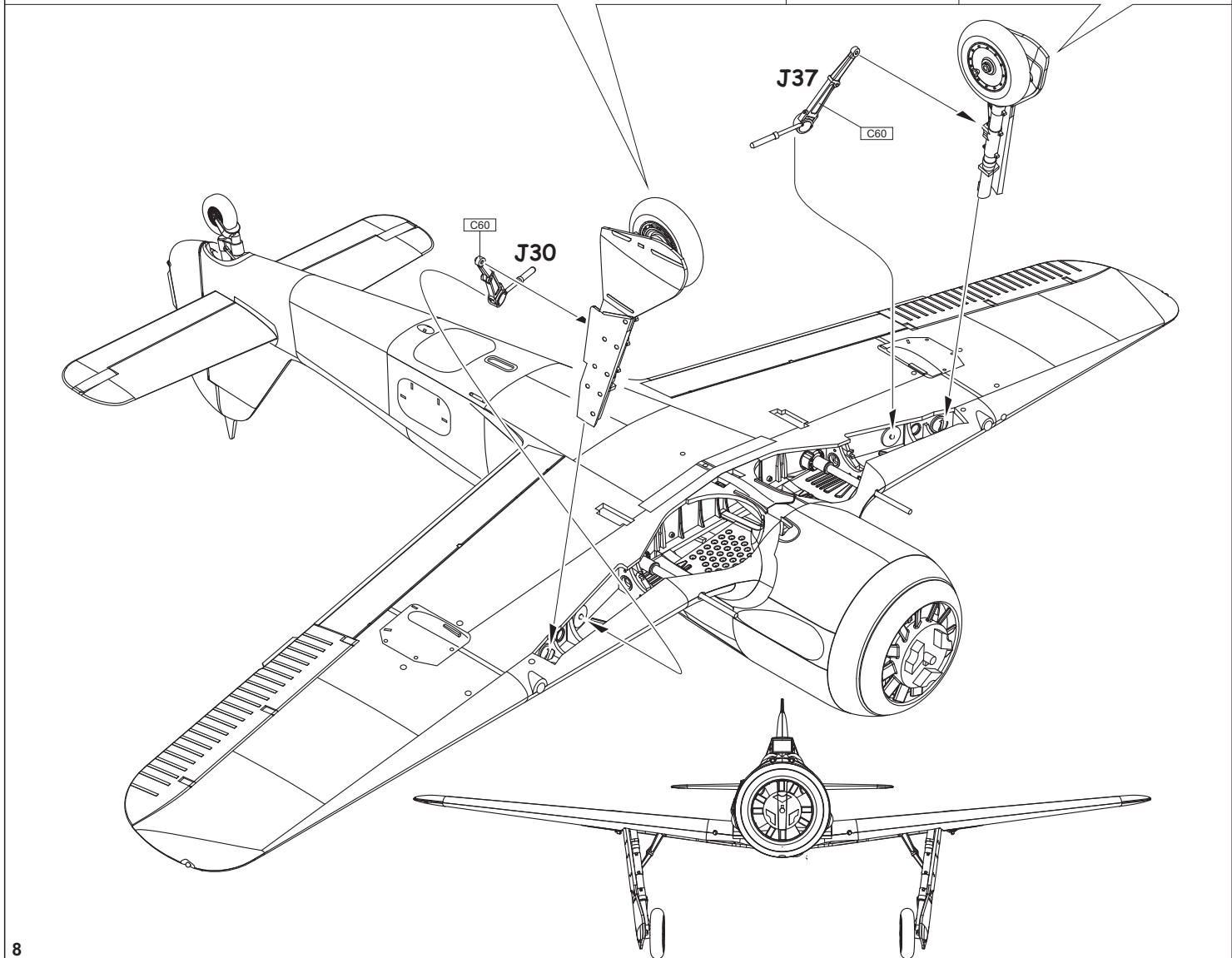
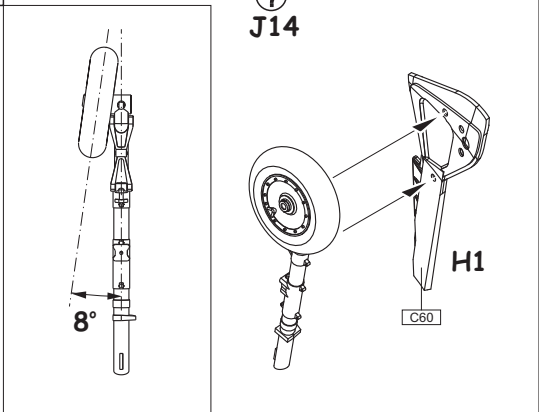
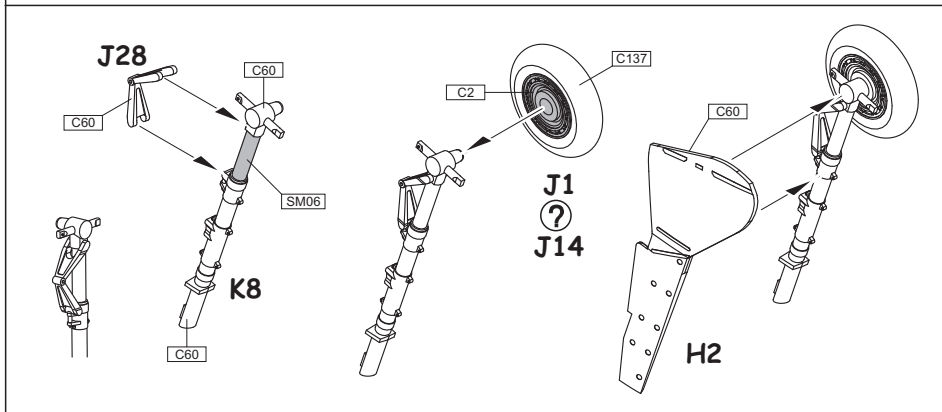
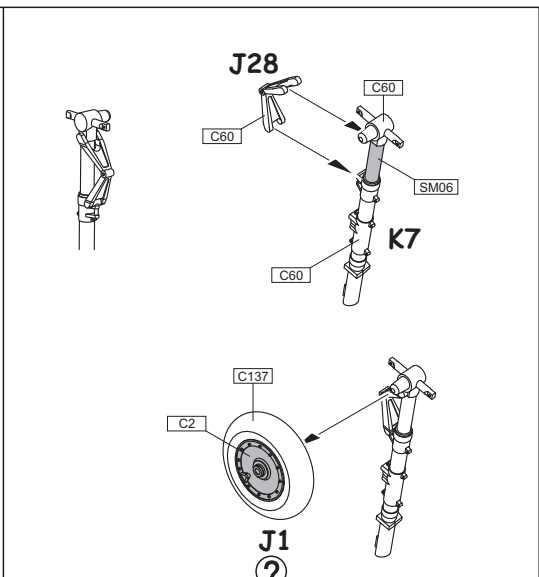
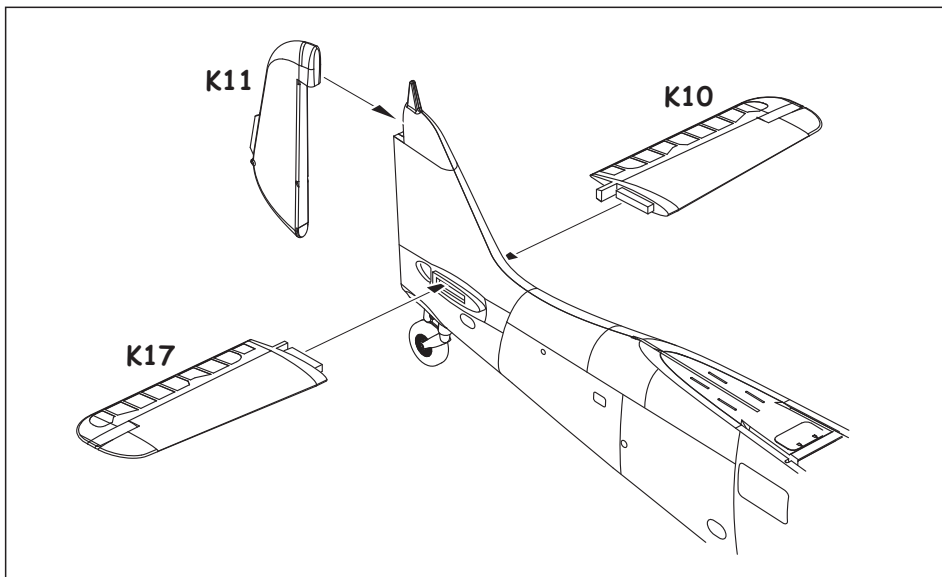
SLOUŽÍ K USAZENÍ VÝFUKŮ DO SPRÁVNÉ POZICE. PO NALEPENÍ VÝFUKŮ SE ODSTRANÍ

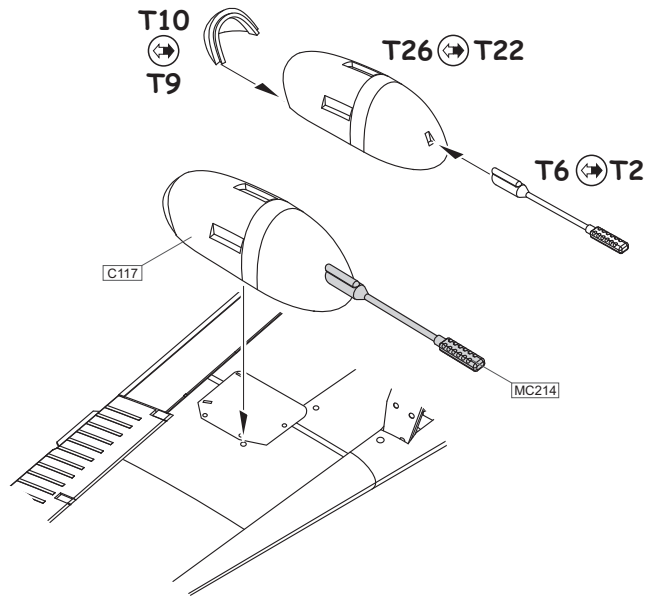
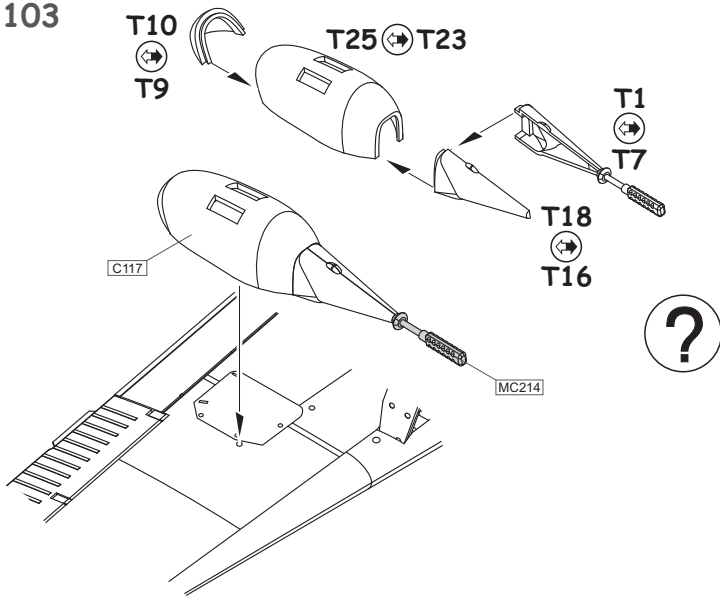
DON'T USE
IF CANNON BAY HATCH I18/ I19
IS TO BE CLOSED POSITION
NEINSTRALUJTE
POKUD MÁ BÝT KRYT KANÓNU
I18/ I19 ZAVŘENÝ

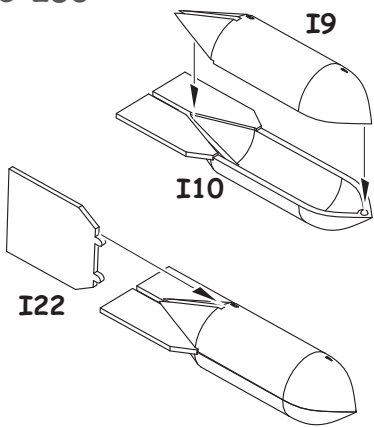

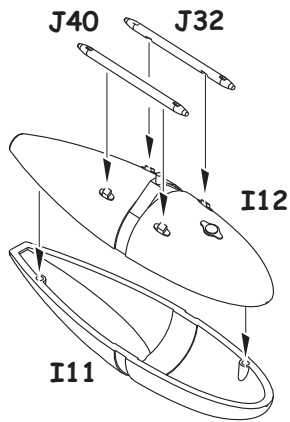
Mk 103

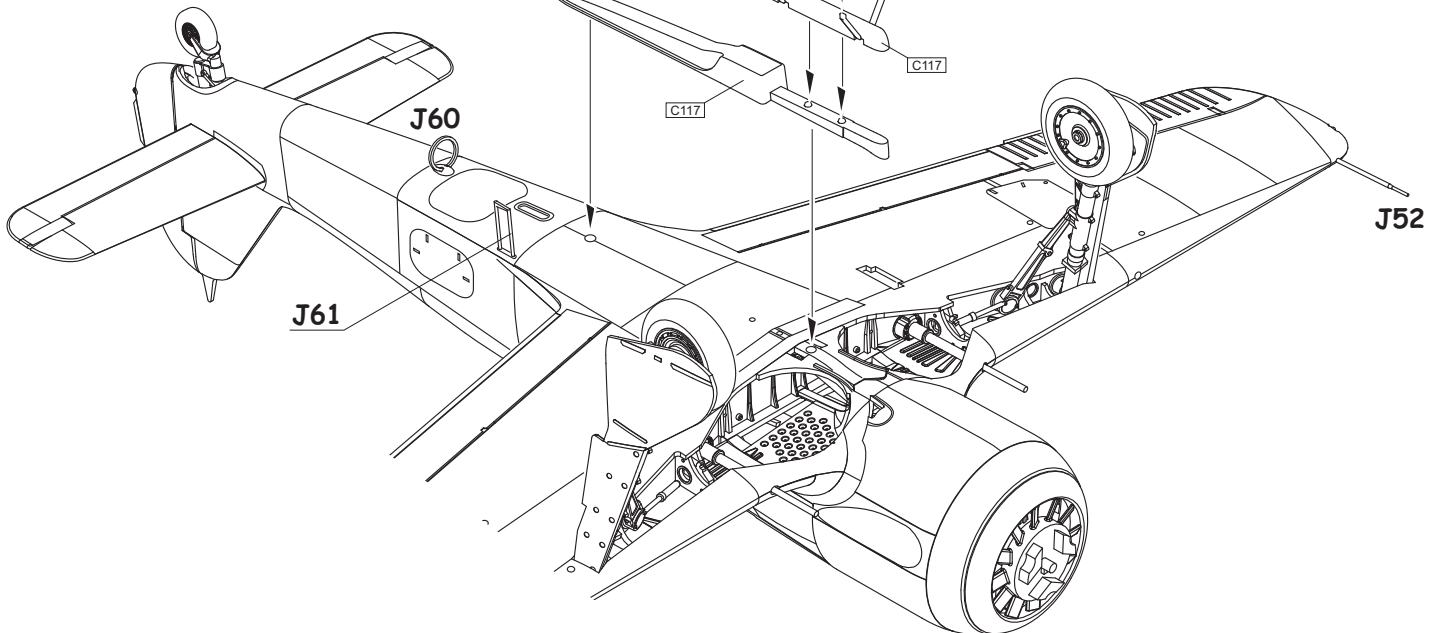
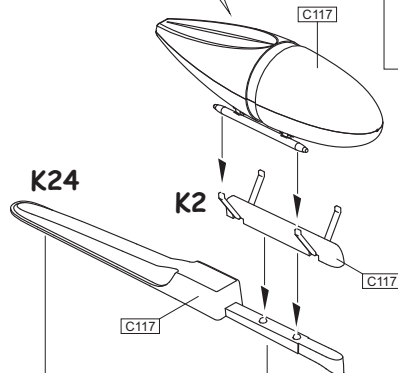
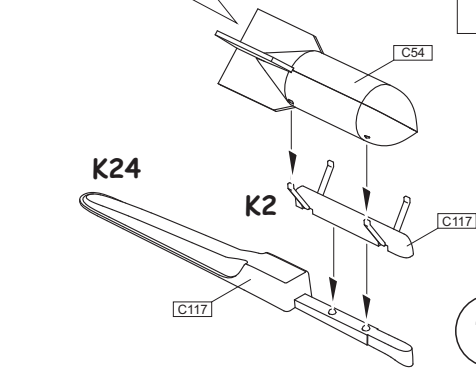
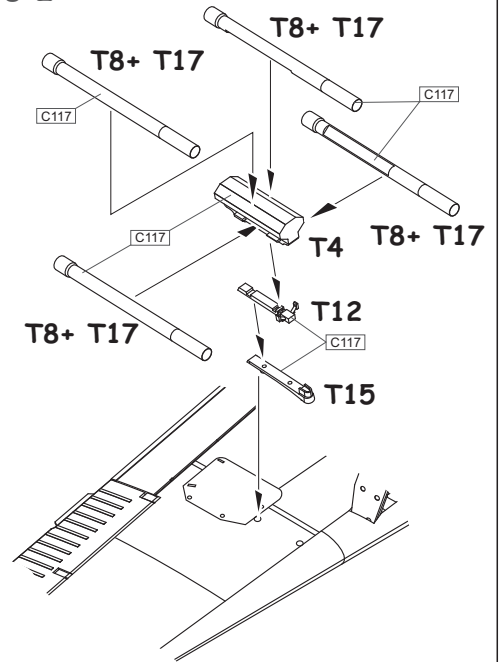
SC 250

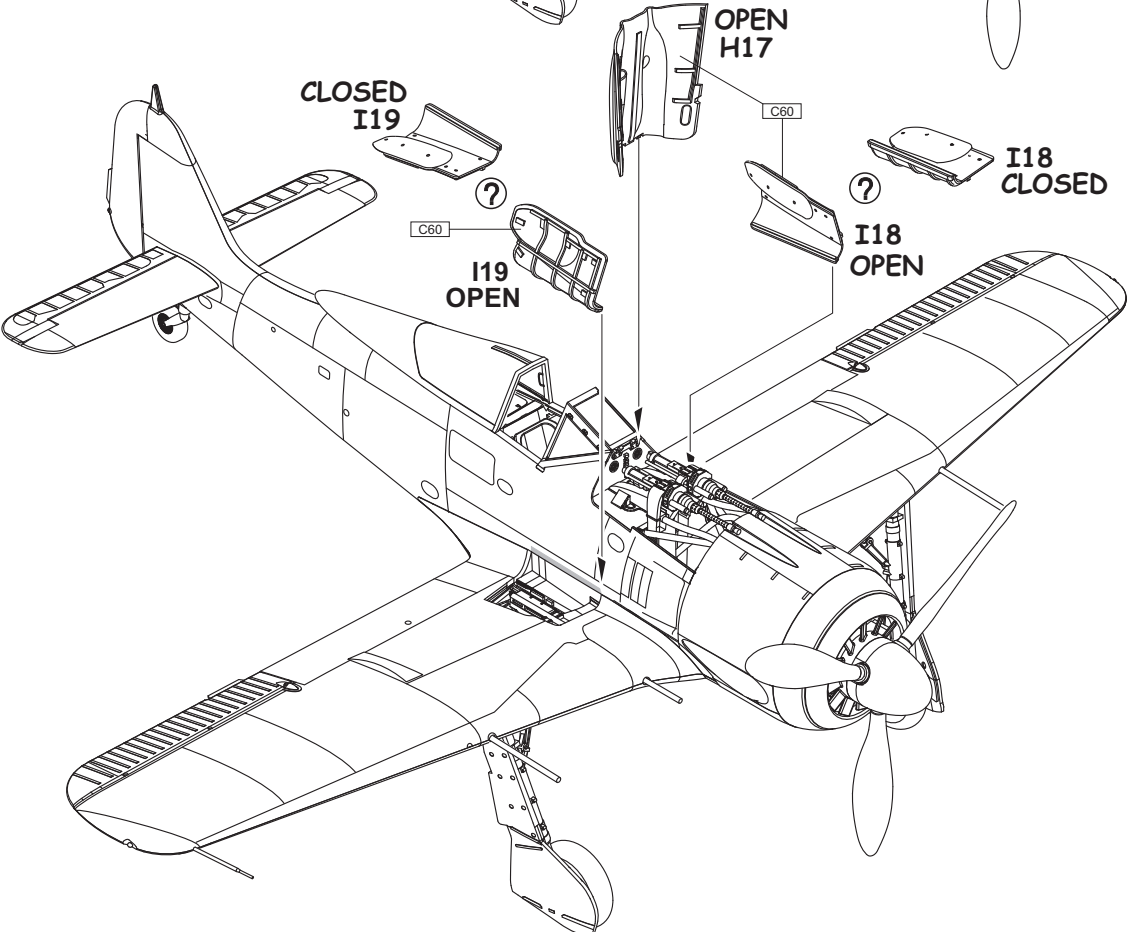
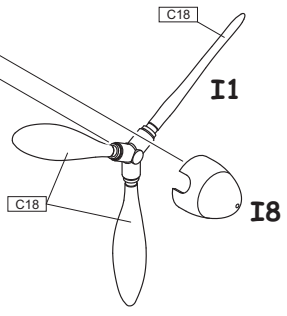
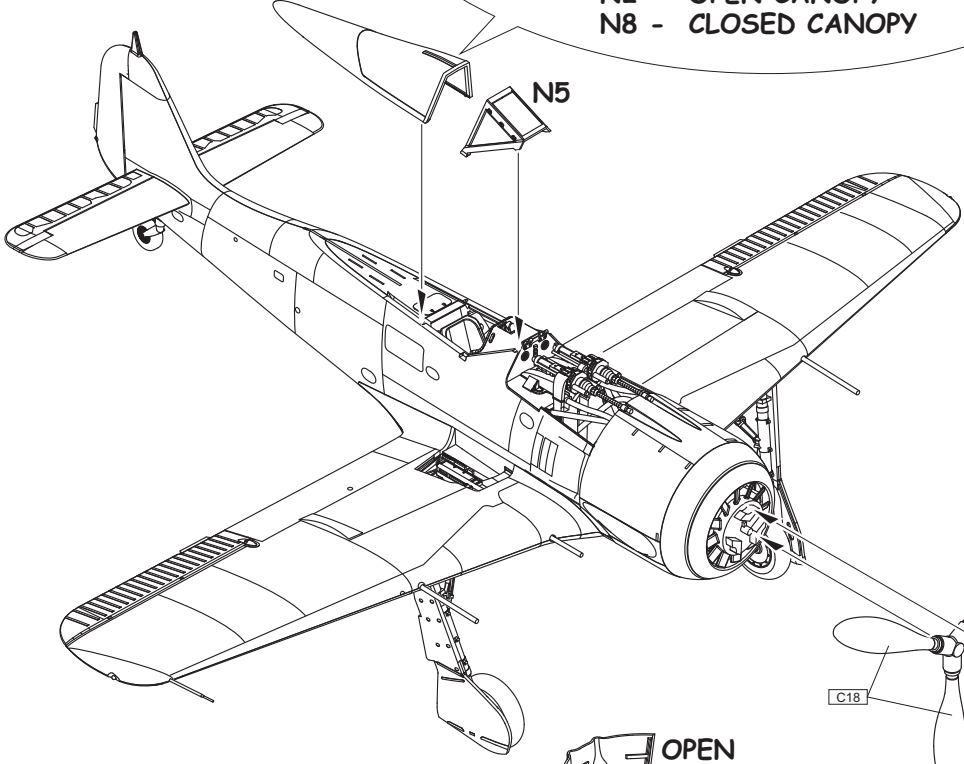
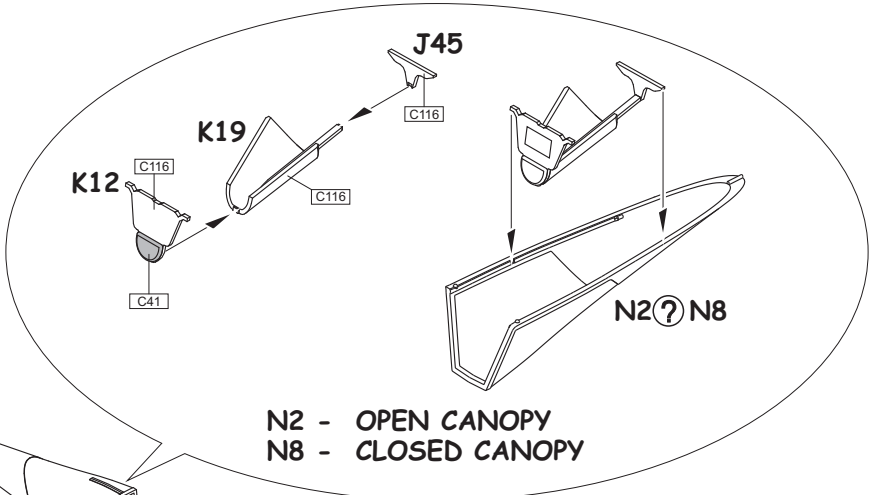

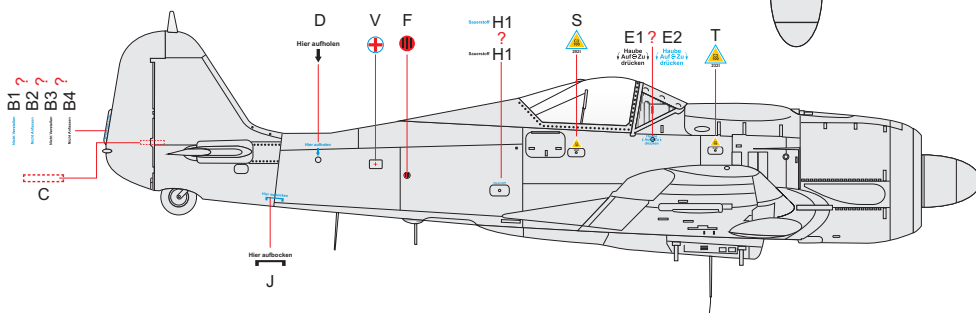
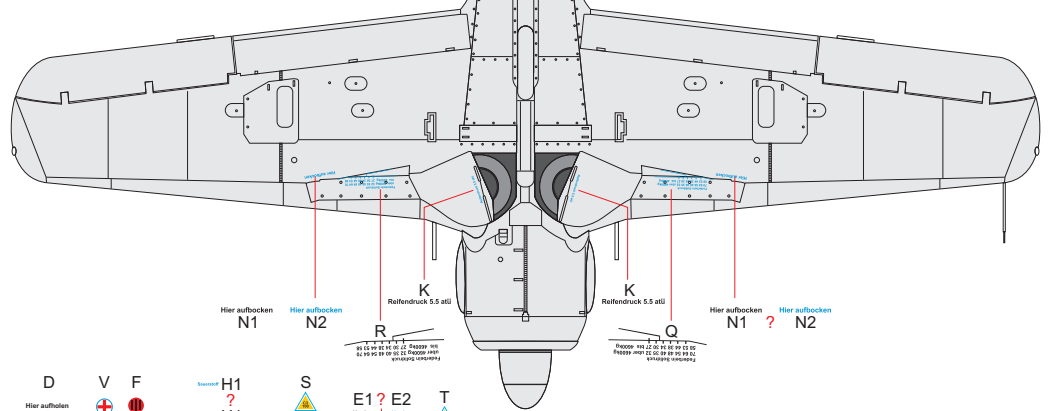
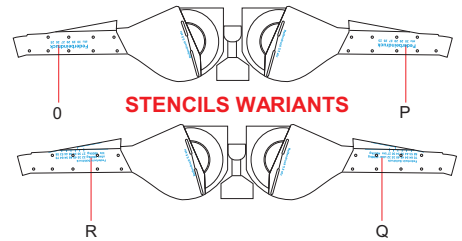
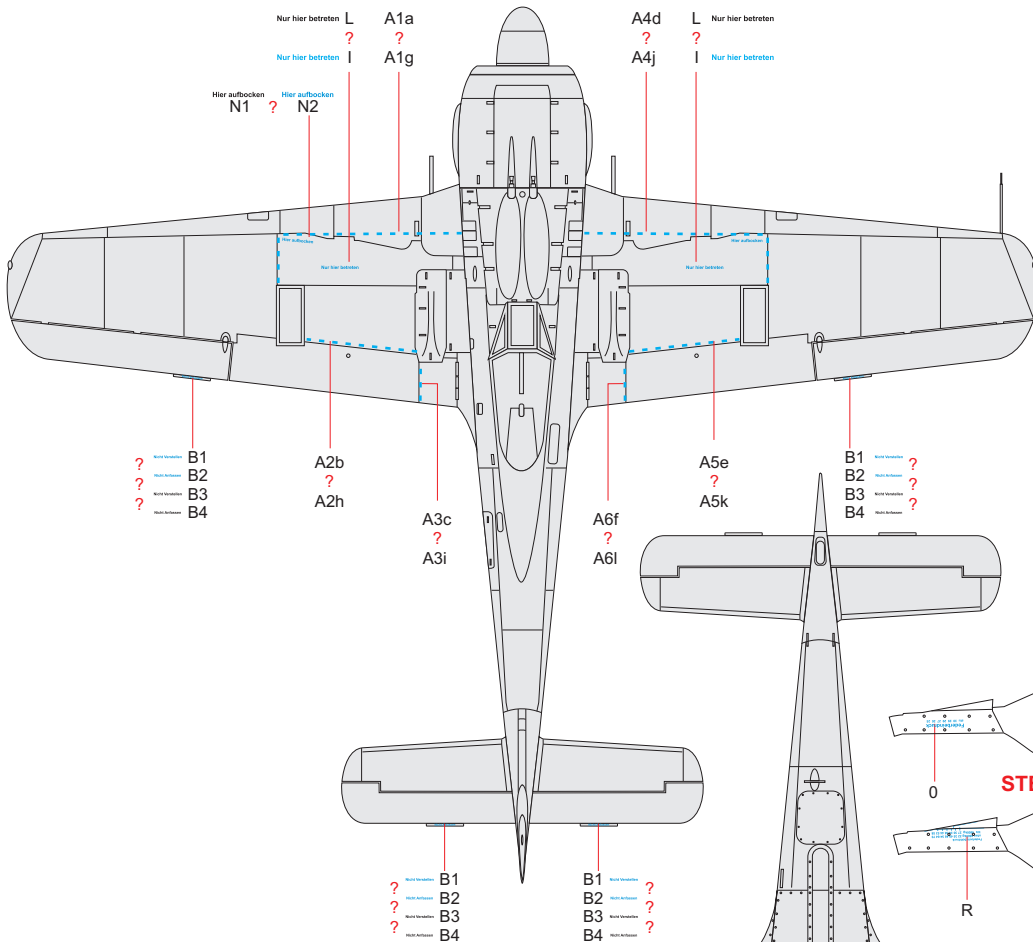
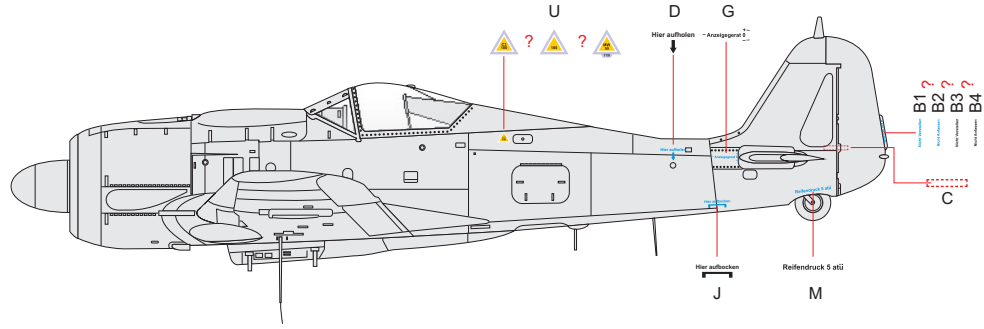
ADDITIONAL TANK

Ps 2

W.Nr. 584592, Neubiberg, Germany, May, 1945

Yellow '14', belonging to II. Gruppe SG 2 or SG 10, and abandoned at Neubiberg, represents an example of the Fw 190F-8 from the final production series. Upper surfaces were camouflaged in RLM 75/76/81/83, while the undersides were painted in the common RLM 76, but not covering the entire lower wing surface. As was the practice with The Fw 190D-9 at the end of the war, RLM 76 was applied from the leading edge to mid wing, with no paint in the rear half of the wing. Landing flaps, ailerons and the bottom fuselage were also in RLM 76. The bottom side of the rudder, which was fabric covered, was unpainted primer, in its usual red-brown color. The cowling sported a yellow stripe, a Luftwaffe identifier for ground attack aircraft.

Žlutá 14, patříci II. Gruppe SG 2 nebo SG 10 a zanechaná na konci války příslušníky Luftwaffe na základně v Neubibergu, představuje podobu Fw 190F-8 posledních výrobních sérií. Horní plochy tvořila pole barev RLM 75/76/81/83, zatímco spodní měly nástřík původně používané RLM 76. Ne však celé. Obdobně, jako např. u Fw 190D-9, vyrobených v závěru války, byla část spodních ploch křídla ponechána v barvě kovu. Letoun má na spodní straně křídla aplikovánu RLM 76 pouze od náběžné hrany do poloviny křídla, zadní část je bez nátěru. Vztlačkové klapky, křídélka a spodní část trupu byly opět nastříkány RLM 76. Spodní strana pohyblivé části výškovky, potažená plátnem, zůstala v základové červeno-hnědé barvě. Přes příď byl nastříkán žlutý pruh, označující v tomto období bitevní letouny Luftwaffe.

